

АГРО СТИЛЬ

ЗИМА 2018

**МОРОЗ І СОНЦЕ –
ДЕНЬ ЧУДОВИЙ,
АЛЕ НЕБЕЗПЕЧНИЙ
ДЛЯ ХВОЙНИХ РОСЛИН**

стр. 3

ЗИМОВА ЕКЗОТИКА

стр. 4

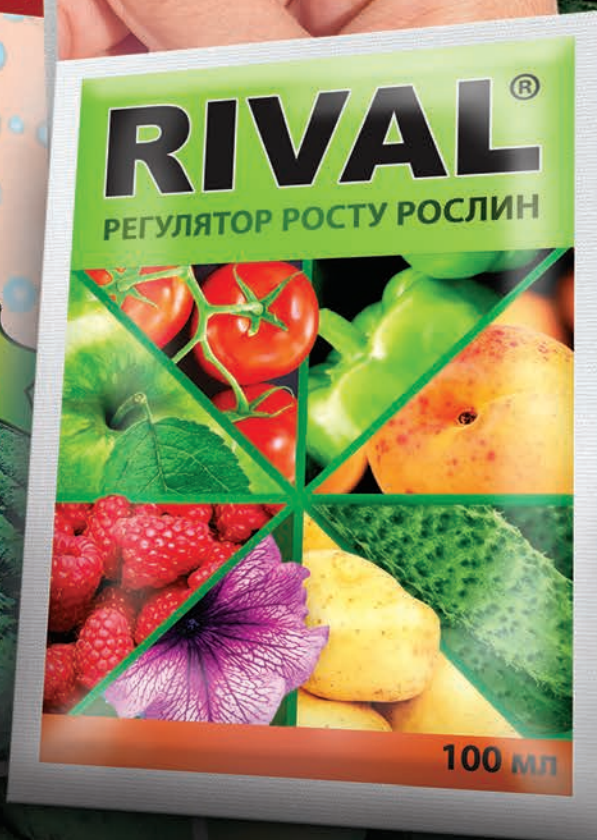
**ПРОТРУЄННЯ ТА ПІДГОТОВКА
НАСІННЯ ДО ПОСІВУ**

стр. 8

ПРОБЛЕМИ ДЕКАБРИСТІВ

стр. 12

ЗАРЯДИ НАСІННЯ НА ВРОЖАЙ!

БАКОВА СУМІШ ДЛЯ ОБРОБКИ НАСІННЯ

МОРОЗ І СОНЦЕ – ДЕНЬ ЧУДОВИЙ, АЛЕ НЕБЕЗПЕЧНИЙ ДЛЯ ХВОЙНИХ РОСЛИН

Ялини та кедр, модрина та сосна, ялівець та тсуги, туя та інші хвойні рослини лише на перший погляд не мають жодного практичного застосування в господарстві – вони, щонайменше, чудово виглядають у ролі декоративних рослин. Хоча такі насадження теоретично мають бути звичними до морозів, насправді низькі температури для них можуть виявитися шкідливими і навіть зручними, тому власникам хвойних рослин варто спеціально готуватися до зими.

ЗАГАЛЬНА ПІДГОТОВКА

Навесні крона хвойних дерев прокидається доволі рано. Однак, коріння розташоване в досі мерзлій землі не завжди здатне забезпечити рослину достатньою вологою. Як наслідок, виникає поширена проблема вигорання хвої. Дорослі екземпляри, звісно, пристосовані до таких викликів – вони мають добре розгалужену кореневу систему, що лежить нижче рівня промерзання ґрунту, але молоді хвойні рослини вимагають спеціального поливу ще з осені, адже зволожена земля промерзає не настільки глибоко. Для цього в момент завершення листопаду під корінь кожного хвойного дерева чи куща треба залити від п'яти до восьми відер води. Для молодих саджанців цього або минулого року така процедура є обов'язковою незалежно від виду, для екзотичних видів та рідкісних сортових екземплярів незалежно від віку поливання часто не є принциповою, проте рекомендованою.

Треба подбати і про те, щоб значні снігові маси не повівертали молоді насадження, адже крона хвойної рослини здатна зібрати на собі величезну кількість снігу. Для цього всі молоді рослини спеціально підв'язують розтяжками, задача яких – не допустити зсуву деревця. Якщо цього не зробити, сніг може просто перехилити тонкий стовбур, унаслідок чого надриваються молоді корінці й ускладнюється процес укорінення, що може призвести до загибелі.

Для північних рослин, здатних витримувати навіть екстремальні морози, небезпеку становить яскраве сонце, яке може опалити крону. Щоб цього не трапилося, рослини треба захистити спеціальним укриттям – особливо це стосується таких видів, як канадська ялина, колоновидний ялівець або деякі сорти туї. Більшість традиційних сільськогосподарських матеріалів для накривання використовувати не можна, адже вони переважно націлені на зберігання тепла та підвищення температури, тоді як нам необхідний повністю протилежний результат. Натомість, досягти потрібного ефекту можна завдяки використанню спеціальної сітки, або навіть мішковини чи тканини на основі поліпропілену. Шматки однієї з зазначених тканин

обмотують довкола деревця та зв'язують мотузками, не стягуючи гілки – можна і навіть потрібно залишити рослині невеликі шпарини для дихання. Якщо дерево встигло добряче підрости, можна й не обмотувати його повністю – достатньо буде затінити його з південного боку.

Хоча сонячні промені здатні опалити крону, усе ж не варто висаджувати хвойні рослини в затінку чи напівтіні – в умовах прохолодного клімату ці рослини потребують хоч якогось сонячного світла. Варто заздалегідь вивчити оптимальні умови для вирощування кожного екземпляра, адже деякі види доволі вибагливі: так, ялівець із синюватою хвоєю краще ростиме на північній стороні ділянки, хвойні із жовтим забарвленням, навпаки, посилено люблять сонце, тому висаджуються на заході чи півдні, і лише традиційні зелені деревця практично байдужі до умов.

ВНЕСЕННЯ ДОБРИВ

Хвойні рослини, не скидаючи листя восени, не втрачають запасу корисних речовин, зібраного за рік, тому менше потребують добрив. Однак не варто думати, що підгодовувати деревце не треба – для нормального функціонування коренів узимку це буде вельми корисно.

Внесення добрив у нашому кліматі здійснюється за кілька тижнів до стабільних заморозків, тобто десь наприкінці жовтня. Перекопувати ґрунт перед внесенням добрив не треба – так можна лише пошкодити корені. Для хвойних рослин краще підходить органіка, яка не засмічує ділянку солями, проте такий розчин має бути слабким, щоб не опалити кореневу систему.

В якості добрива годиться біогумус та трав'яний настій, приготований із рослин-шкідників, а також мінеральні добрива на зразок **Хелатин® хвоя**, який збагачений мікроелементами у хелатній формі, що підвищують активність ферментних систем в рослинному організмі. За рахунок цього поліпшуються декоративні властивості рослин. Їдкі розчини необхідно вносити на певній відстані від стовбура, щоб не спричинити хімічні опіки. Після внесення добрив ґрунт довкола рослини вкривається мульчею з хвої для збереження вологи та утеплення.

МОЖЛИВІ ПРОБЛЕМИ

Хвойні, нечасто заражаються хворобами, ще рідше це трапляється взимку, проте існує і специфічне захворювання – декілька видів плісняви, або шютте (снігова, бура). Цей грибок більш небезпечний для молодих рослин, він розвивається під снігом і провокує поступове відмирання хвої та її опадання впродовж усього наступного року, а розпізнати його можна завдяки характерній пльвіці на гілках. Найкращою профілактикою є вибір незаражених саджанців (особливо стійкими, як вид є ялина європейська та сосна скручена), висаджування рослин з достатнім інтервалом, щоб запобігти передачі між окремими екземплярами, та періодичне обризкування фунгіцидами. В разі виявлення зараження використовують препарати на основі міді та сірки, ушкоджені гілки відразу зрізають, опалу заражену хвою якомога швидше видаляють.

Іншою небезпекою є налипання мокрого снігу, який гне гілки дотолу. Збивати його необхідно негайно, однак робиться це обережно, без різких струшувань та сильних ударів, адже взимку рослина втрачає еластичність і може просто зламатися. Щоб дістатися до вершини крони, радять використовувати довгі дошки чи палиці, обмотані м'якою тканиною – ними постукують часто, але злегка.

Ще більшу небезпеку становить льодяний дощ, який збити неможливо – тут лишається лише підтримати гілки дерева за допомогою різноманітних опор.

ЗИМОВА ЕКЗОТИКА

Кавове дерево асоціюється виключно з теплими південними країнами, однак садівникам буде приємно дізнатися, що виростити таку екзотику можливо й у наших умовах. Більше того, всупереч поширеній точці зору, така рослина не вимагає якогось надзвичайного догляду чи неймовірних умов, тому легко доповнить вашу колекцію.

СПОСОБИ ВИСАДКИ

Розмноження кавових дерев можливе як зернятками, так і живцями.

Зернятко дістати простіше, але мається на увазі, звісно, не обсмажене – матеріал треба купити в спеціальній крамниці або зірвати безпосередньо з іншого деревця. Для кращого проростання проводять скарифікацію, прорізаючи зовнішню оболонку зернятка або вимочуючи його в розчині соляної чи сірчаної кислоти. Корисним буде й замочування в розчині стимулятора росту RIVAL® – цей препарат активізує розвиток майбутньої рослини та захищає від несприятливих явищ навколишнього світу.

Після цього зерно саджають у м'яку, розпушену землю. Для проростання необхідне яскраве сонячне освітлення та температура, не нижча за 20 градусів – тоді паростки з'являться приблизно через місяць.

Якщо ж вдалося дістати живці, вам пощастило більше – така рослина і виросте швидше, і нарощуватиме крону в бокові пагони, а не в висоту. Досвідчені садівники вказують, що якихось

відмінностей порівняно з висаджуванням живців інших рослин не спостерігається.

Єдиний підводний камінь у процесі вирощування кавового дерева – це неправильний вибір ґрунту. Ця рослина вимагає виключно кислого середовища, чий рівень рН має бути нижчим за 7. Щоб не вигадувати способи вимірювання кислотності ґрунту, можна «створити» його самостійно: для цього потрібно 2 частини кислого торфу змішати з іншими інгредієнтами по 1 частині кожного – перегноем, листовою та парниковою землею та піском. Можна також додати подрібнений сфагнум, або просто використати вже готовий субстрат Флорин® лимон від ТД Киссон, який вже містить у собі все необхідне для пророщування, включаючи добрива та необхідні мікроелементи.

ДОГЛЯД ТА НЕОБХІДНІ УМОВИ

Для кавового дерева принциповим є сонячне освітлення – воно необхідне для утворення суцвіть, тому горщик розміщують з південного боку. Неправильною є точка зору, що на північному вікні кава загине, однак там швидкого росту очікувати не варто. При цьому для рослини віком до двох

років надмірне освітлення може виявитися навіть шкідливим, однак притінюють її виключно після зав'язування плодів.

У теплу пору року кава нормально росте при кімнатній температурі, а от узимку вона вимагатиме легкого «похолодання» до 14-15 градусів. Росте ця культура переважно в горах, де сильної спеки не буває, тож варто подбати про захист у другій половині літа. Температура, нижча за +12, стане для деревця згубною, тому висаджувати його в саду теж не варто.

Рослина дуже не любить надмірну сухість повітря, тому її потрібно регулярно освіжати за допомогою розприскувача. Зрошення здійснюється «на око», ґрунт не має бути ані занадто сухим, ані занадто вологим. Влітку здійснювати цю процедуру варто ретельніше та частіше.

Рослина також потребує підкормки у вигляді рідких мінеральних добрив, як приклад – **МАЙСТЕР®-АГРО для цитрусових**, що всебічно живить деревце. Вноситься воно в період найбільш швидкого росту – з квітня по вересень, для цього 5 г речовини розчиняють у 2 л води. Здійснювати процедуру рекомендують кожні два тижні.

Кавове деревце вимагає регулярної пересадки – до трирічного віку це робиться щорічно, а потім – із інтервалом у два-три роки. Дорослому дереву, яке цього року не пересаджуватимуть, щороку повністю замінюють верхній шар ґрунту.

Ця культура не може десятиліттями рости на одному місці – рослина старіє і вже через вісім років здатна втратити свою естетичність. Для омолодження старого екземпляру застосовують часткове зрізання ствола. Описаний метод допоможе значно подовжити термін життя дерева, адже нова крона розростеться дуже швидко, однак деякі садівники радять краще виростити замість нього нове, скориставшись живцем.

При цьому формуванням крони, як правило, ніхто спеціально не займається – рослина впорається з цим самостійно, а втручання може нашкодити. Корегування доречно лише в тому випадку, якщо дерево занадто сильно росте вгору і сягає стелі.

Цвітіння у екземплярів, вирощених із живців, можливе вже в перший рік самостійного життя, тоді як деревця, вирощені з зернятка, починають цвісти не раніше другого року. Якщо в останніх, перші плоди з'являються на четвертому році життя, то та кава, що

виросла з живця, порадує урожаєм на два або й три роки раніше.

Навіть необсмажені зерна зі звичайного магазину не згодяться для вирощування нової рослини – вони проходять спеціальну обробку і втрачають здатність до проростання. Розмноження можливе лише способами, описаними вище.

ХВОРОБИ ТА ШКІДНИКИ

У нашому кліматі в тропічного гостя небагато ворогів – небезпеку становлять лише павутинний кліщ та щитівка, яка атакує в холодну пору року. Профілактика шкідників проста – захистіть рослину від протягів та підтримуйте постійну вологість повітря.

Потенційних хвороб ще менше: до них належать лише кавова іржа та ураження сажистим грибком. При діагностованому ураженні все пошкоджене листя обов'язково видаляється, проводиться лікування рослини відповідними хімічними засобами.

ЦІКАВІ ФАКТИ

Кавові зернятка, вирощені в домашніх умовах, можуть бути використані для заварювання напою, що ще більше вразить гостей – якщо, звісно, ви опануєте ще й технологію обсмажування. Проте на плантаціях значна частина рослин привита, а нова рослина, вирощена з зернятка чи черешка, матиме інші сортові ознаки і смак напою. Втім, це все одно буде арабіка, адже робусту вдома не вирощують.

Слід запам'ятати, що горщик із рослиною не можна рухати. Навіть несуттєвий поворот на 30 градусів призводить до хворобливої реакції деревця – реагуючи на зміну освітлення, воно скидає листя і припиняє цвітіння.

РОЗСАДА: ДЕТАЛЕЙ – БАГАТО, ДРІБНИЦІ – ЖОДНОЇ

Більшість дачників, які по-справжньому захоплюються садовою справою, займається вирощуванням розсади самостійно. Це дозволяє не тільки заощадити на придбанні готових рослин, а й бути впевненим у тому, що розсада була вирощена за необхідних умов і вона здатна сформувати гарний урожай.

Робота по вирощуванню власної розсади має починатись вже в лютому — на цьому етапі важливо виключити можливість будь-яких помилок, адже неправильне вирощування розсади завжди негативно позначається на якості врожаю. Здатність рослини формувати гарні плоди, які відповідають її сортовим якостям, закладається на ранніх етапах розвитку, тому дотримуватись умов вирощування розсади потрібно, починаючи з підбору насіння.

НАСІННЯ

Купівля насіння — це один за найважливіших кроків у підготовці до вирощування рослин. Потрібно надавати перевагу тільки перевіреним виробникам насіннєвого матеріалу, так як неякісне насіння дасть слабкі нежиттєздатні паростки, або може зовсім не прорости. Звертайте увагу на дату збору насіння, умови його зберігання у магазині, а також факт попередньої обробки протруйниками, вітамінними сумішами і стимуляторами росту. Така обробка насіння має назву дражування або інкрустація — вона дозволяє знизити рівень пошкоджуваності насіння шкідниками, підвищити відсоток його сходження майже до 100 % і покращити рівень стійкості до несприятливих зовнішніх факторів.

Зазвичай оболонка, яка утворюється після гранулювання, містить у своєму складі фунгіциди, елементи живлення та стимулятори росту. Відповідне збільшення насіння у розмірах дозволяє проводити висівання матеріалу більш економно, уникати необхідності прорідження посівів і дотримуватись оптимальної глибини загортання насіння. Протруєння і передпосівна обробка можуть проводитись і у домашніх умовах, якщо ви придбали необроблене або насіння власного збору. В цьому разі замочування у фунгіцидах, а також обробка макро-, мікроелементами та стимуляторами росту проводиться самостійно.

ҐРУНТ

Ґрунтосуміш повинна забезпечувати умови, необхідні для нормального росту і розвитку розсади. Вона має підтримувати вологість на оптимальному рівні, бути насиченою поживними макро- та мікроелементами у легкодоступній для рослин

формі та у достатній кількості. Не допускається наявність у ґрунті личинок шкідників, патогенних мікроорганізмів, а також його засміченість насінням бур'янів або сторонніх культур. Субстрати, які пропонуються спеціалізованими магазинами, зазвичай, проходять попередню обробку методом пропарювання — це дозволяє позбавитись від патогенів, насіння бур'янів та шкідників, зберігаючи при цьому якісні характеристики ґрунту. Таке знезараження є дуже важливим, адже воно допомагає створити оптимальні умови для культивування розсади.

Нормальна волого- та повітроємність ґрунту обумовлюють правильний розвиток розсади. Волога необхідна для поступового проростання насіннєвого матеріалу, але її надлишок в сукупності з низькими температурами провокує загнивання рослин, ураження їх захворюваннями. Нестача повітря шкодить розвитку кореневої системи та призводить до загнивання коренів. На кількість та співвідношення повітря і вологи у ґрунті впливає його пухкість, тому найкращі умови забезпечуються досяганням оптимальних параметрів структури ґрунту. Спеціально створені субстрати мають у своєму складі різні види торфу та кокосове волокно, які забезпечують необхідний рівень пухкості і, в той же час, зберігають структуру земляного кому, не даючи йому розпадатись при пересадці.

Використання готових субстратів, таких як **Ґрунтосуміш Розсада** дає можливість отримати дружні сходи, та сформувати здорові рослини. Цей субстрат спеціально призначений для вирощування розсади, задовольняє її потреби в елементах живлення та має оптимальну структуру. Ще одним субстратом є **Щедра Земля®**, який виготовляється з найкращих компонентів частково імпортного походження. Цей субстрат призначений для особливо примхливої розсади. Перевагою цього субстрату є використання декількох видів торфів, які видобувають у країнах Балтії. Їх використання у певній пропорції створює структуру ґрунту, що забезпечує насіння та кореневу систему повітрям та водою, а також здатна тривалий час (впродовж всього росту розсади) забезпечувати її поживними елементами.

ТЕМПЕРАТУРА

Кожна рослина має власні вимоги до температурного режиму проростання і утримання. Зазвичай, розсада дуже чутлива до температури і реагує навіть на незначні коливання (3-4 градуси). Проростання за низьких температур або значних її коливаннях призводять до затримки сходів та, навіть, їх загибелі. Тому при створенні умов для утримання рослин необхідно орієнтуватись на точні показники термометра, а не на власні відчуття. Кращим варіантом буде пророщування насіння за зниженої температури, ніж посів в теплий ґрунт з подальшим її зниженням.

ОСВІТЛЕНІСТЬ

Освітленість представляє собою один з важливих параметрів, дотримання норм якого дозволяє виростити здорові рослини. Без достатньої кількості світла розсада здоровою не виросте, якою б невибагливою вона не була. Необхідно забезпечити рослини достатньою освітленістю одразу ж, на початкових етапах їх росту і розвитку, адже нестача світла призводить до витягування стебел рослин, їх кволості, формування низької потенційної врожайності. Після того як розсада проросте, її необхідно регулярно обертати на 180 градусів для рівномірного освітлення усього листя і стебел. Важливо розуміти, що основним показником якості освітлення є не лише кількість сонячного світла, а і тривалість його дії на рослину впродовж доби. Кожен вид має власні вимоги, але більшість овочевих культур, які ми вирощуємо через розсаду оптимальною тривалістю освітлення впродовж доби вважає 10-14 годин.

ЖИВЛЕННЯ

Ключовим елементом живлення на початкових етапах розвитку рослини є фосфор. Він забезпечує нормальне формування кореневої системи, стимулює ріст розсади. Слід враховувати те, що за низьких температур коренева система рослин засвоює фосфор у надзвичайно малих і недостатніх кількостях. Компенсувати нестачу цього елемента у живленні розсади можна за допомогою добрив у поєднанні із стимуляторами росту, які посилюють поглинання поживних речовин. Так, **Rost-Концентрат® 5.10.15** містить необхідні для нормального росту рослин макроелементи, а також концентровані гумінові кислоти. Гумінові кислоти посилюють поглинання рослиною макро- та мікроелементів з ґрунту, пришвидшують їх транспортування та використання рослиною. Застосування продукту **Майстер-Агро®** найкра-

щим чином позначається на розсаді квітів та овочів, адже до його складу входять необхідні для рослин фітогормони, амінокислоти, макро- та мікроелементи.

СТРЕСИ

Дуже важко забезпечити оптимальні умови вирощування для розсади. Відхилення будь-якого фактору від оптимальних показників (неправильний температурний режим або режим освітленості, надлишок чи нестачу вологи, недостатня кількість елементів живлення, протяги, неправильне прорідження, пікірування) сприймається рослиною як стресове явище. Воно змушує адаптуватися рослину до наявних умов, що знижує інтенсивність росту, розвитку, забезпечення здатності формувати повноцінний урожай. Компенсувати стреси та послабити їх дію на розсаду можна за допомогою антистресанту **AminoStar®**. Він виготовлений на основі амінокислот, які легко засвоюються рослиною. Амінокислоти – сполуки, які синтезуються рослиною і використовуються для забезпечення фізіологічних процесів та побудови нових клітин. Під час стресових явищ саме амінокислоти використовуються рослиною для забезпечення адаптивної функції, тому ріст та всі біохімічні процеси в рослині загальмовуються.

Вирощування розсади дає змогу отримати більший врожай кращої якості у більш ранні строки. Але ціною цього є надзвичайні зусилля в догляді за нею. Вирощування розсади має багато деталей, жодну з яких не можна назвати дрібницею. Врахування всіх деталей дає можливість отримати гарний результат, а нехтування «дрібницями» зводить зусилля нанівець.

НАСІННЯ – ФУНДАМЕНТ УРОЖАЮ

Протруєння та передпосівна обробка насіння представляє собою обробку посівного матеріалу протруйниками з метою:

- підвищення стійкості до впливу шкідників (здебільшого, ґрунтових);
- знезараження від грибкових та бактеріальних захворювань;
- підвищення енергії проростання та схожості шляхом обробки насіння макро-, мікроелементами та стимуляторами росту.

ПРОТРУЄННЯ НАСІННЯ

Протруєння насіння представляє собою обробку посівного матеріалу протруйниками з метою знезараження його від грибкових та патогенних бактерій, захисту від них на початкових стадіях росту, підвищення стійкості до впливу шкідників (здебільшого ґрунтових). Це важливий лікувально-профілактичний захід, який попереджує ураження рослин, запобігає зменшенню врожайності та втраті його якості. Насіння, зазвичай, містить в собі хвороби, які передаються новій рослині. Протруєння насіння дозволяє зекономити значні кошти на пестицидах для обробки культур у вегетаційний період. Протруєні культури стають захищеними від хвороб та шкідників на ранніх стадіях росту та розвитку, а на пізніших фазах розвитку вражаються значно менше, порівняно з необробленими рослинами.

ОБРОБКА ЕЛЕМЕНТАМИ ЖИВЛЕННЯ ТА СТИМУЛЯТОРАМИ РОСТУ

До фази трьох листків рослина живиться, переважно, речовинами насінини, з якої вона проросла. Тому доцільно об'єднувати протруєння з обробкою посівного матеріалу стимуляторами росту і елементами живлення. Обробка стимуляторами підвищує схожість та енергію проростання насіння, сприяє швидкому розвитку кореневої системи, росту рослин, підвищує морозостійкість, забезпечує мікро- та макроелементне живлення. Використання передпосівної обробки значно покращує стан сходів, їх розвиток на початкових стадіях і, як наслідок, збільшує врожай.

На ранній стадії розвитку, рослина є найбільш чутливою до нестачі поживних речовин, тому обробка мінеральними комплексами дозволяє підвищити схожість та первинну енергію росту культур, яку неможливо замінити внесенням добрив на більш пізніх стадіях вегетації.

У елементах живлення та стимуляторах росту посівний матеріал вимочують впродовж 12-24 годин.

Високу ефективність при обробці насіння показав препарат **Rival®** у сполученні із **Хелатин® Фосфор+Калій**. Позитивний вплив цих препаратів на насіння полягає в фізіологічній дії компонентів.

Поліетиленгліколі (ПЕГ), які складають основу стимулятора **Rival®**, збільшують енергію проростання насіння, стимулюють розвиток кореневої системи, підвищує холодо- і морозостійкість сходів за рахунок згущення клітинного соку. Гумат Калію є біологічною речовиною, яка виконує функції транспортного агента (посилює поглинання поживних елементів з ґрунту та їх переміщення всередині рослини) та біологічного стимулятора росту).

Фосфор та калій у препараті **Хелатин® Фосфор+Калій** знаходяться в хелатній формі, що полегшує їх проникнення в насіння. Фосфор є дефіцитним макроелементом на початкових стадіях росту, що пов'язано із низькою здатністю рослини його поглинати за умов низьких температур і слаборозвиненої кореневої системи. А саме фосфор і є ключовим елементом, необхідним для розвитку коренів. Калій відповідає за формування ферментів, забезпечення фотосинтезу і, найголовніше, формування імунітету рослини.

ВИДИ ТА СПОСОБИ ОБРОБКИ НАСІННЯ

Залежно від виду препарату, розрізняють три види обробки насіння: сухий, напівсухий і мокрий. При сухому протруєнні препарат змішується із насінневою масою у вигляді порошку. Такий спосіб не потребує додаткового передпосівного про-

сушування і провітрювання насіння. Напівсухе протруєння передбачає використання суспензій, які не впливають на вологість посівного матеріалу. Мокре протруєння є найбільш поширеним способом передпосівної обробки насіння. Проводиться воно замочуванням у розчині або його розпиленням з пульверизатора на насінневу масу. Мокре протруєння проводиться безпосередньо перед висівом або передбачає просушування насіння одразу після обробки.

Крім того, протруєння поділяють на інсектицидне, фунгіцидне та інсектицидно-фунгіцидне протруєння. Фунгіцидна обробка попереджує розвиток грибкових та бактеріальних інфекцій як у насінні, так і на рослині в період росту; інсектицидна – захищає рослини від впливу на них шкідників. Комбіноване протруєння дозволяє одразу позбавитись від шкідників, грибків і шкідливої мікрофлори.

Крім обробки насіння, існує процес дражування та інкрустації насіння.

При дражуванні навколо насінини створюється капсула, наповнена протруйниками, елементами живлення та стимуляторами. Таке насіння проростає за умов достатньої зволоженості, бо передбачає перед набуханням насінини, намокання драже.

При інкрустації насінина вкривається тонкою плівкою, яка містить ті самі протруйники, елементи живлення та стимулятори.

Схожість дражованого та інкрустованого насіння становить близько 100%, що пояснюється відповідною підготовкою насіння та його ретельним відбором. Висівання такого посівного матеріалу передбачає наявність високої точності внесення у ґрунт і подальшого його загортання.

ДОДАТКОВІ ОПЕРАЦІЇ З НАСІННЯМ

Крім обробки насіння протруйниками, елементами живлення та стимуляторами, додаткова обробка насіння перед посівом може включати в себе термічну обробку ошпарюванням, прогріванням гарячим повітрям, витриманням за низьких температур. Ці операції використовуються для поліпшення схожості насіння, зменшення строків проростання та загартовування майбутніх рослин. При ошпарюванні насіння заливають окропом і витримується в ньому на протязі кількох хвилин. Цей захід видаляє із насінини олію, яка у деяких культур затримує проростання. Прогрівання проводиться тривалою обробкою насіння повітрям при температурі 45-55 °С (зазвичай добу або півтори). Для підвищення холодостійкості овочевих культур, насіння витримується у воді впродовж доби з подальшою добовою витримкою його при температурі від -1 до -3 °С.

Протруєння насіння – це важливий сільськогосподарський захід, який дозволяє зменшити вплив на посівний матеріал шкідників, грибкових та бактеріальних захворювань. Спосіб обробки насіння може відрізнятись у залежності від видів протруйників і супроводжуватись додатковою обробкою, такою як ошпарювання, прогрівання, вимочування та загартовування. Зазвичай, протруєння проводиться одночасно з обробкою насіння стимуляторами росту та мінеральними добривами, що в результаті дає можливість отримати якісний посівний матеріал, здатний дати одночасні сильні сходи, які в майбутньому сформують гарний урожай.

ВЕСНЯНА САДОВА МЕДИЦИНА

Зима – період, коли відпочиває природа та садівник. Але завмирання життя у саду навесні закінчується і починається активний розвиток молодих пагонів, цвітіння, формування зав'язі. Фази розвитку дерев змінюють одна одну протягом лічених днів. Паралельно з ними розвиваються і захворювання, шкідники саду, які так само стрімко вражають дерева і шкодять їм, зменшуючи майбутній врожай.

ВЕСНЯНЕ ОПРИСКУВАННЯ

Захист саду є найголовнішою турботою навесні. Одним із важливих заходів, який досягає цієї мети, але яким часто нехтують садівники, є весняне оприскування. Важливість цього заходу досі є недооціненою серед любителів. Тим більше, що весняне оприскування має свою специфіку, відмінну від оприскування рослин на протязі вегетації.

Весняне оприскування дерев проводиться для знищення:

- грибкових хвороб;
- бактеріальних захворювань;
- шкідників.

Під корою дерев та лусками бруньок зимують мільйони патогенів та шкідників, для яких перші сонячні промені є сигналом для активізації і початку нанесення шкоди плодовому саду. Вони поширюються ще до моменту розпускання бруньок. Їх знищення в цей момент є запорукою збереження урожаю.

ПРАВИЛА ТА ОСОБЛИВОСТІ

Весняне оприскування проводять у суху сонячну погоду – дні, в які спори грибів та шкідників найактивніше поширюються у саду. Вказані умови відрізняються від рекомендацій проведення літніх обробок: після сходу або перед заходом сонця – на це варто звернути увагу. Поясненням цього є декілька причин:

- навесні хвороби та шкідники активніше поширюються в теплу денну погоду, тому препарати контактної дії (не поглинаються рослиною і діють на хвороби та шкідників лише в момент оприскування – не мають тривалої дії) ефективніше застосовувати вдень
- навесні відсутнє швидке випаровування робочого розчину, яке притаманне літнім обробкам, тому проводити їх можна і в денний час
- за умов низьких весняних температур ефективність препаратів є значно вищою в більш теплу денну пору доби

Ці причини вносять корективи в правила оприскування, які притаманні літнім обробкам.

Важливим нюансом є те, що при весняному оприскуванні нічна температура не має падати нижче нуля, інакше дія препаратів буде мати значно менший ефект. Знизити або повністю перевернути ефективність весняної обробки саду також можуть опади, тумани, висока вологість повітря та різкі перепади температур.

ПОРЯДОК ОБРОБОК НАВЕСНІ

Весною, зазвичай, проводять 4 оприскування дерев:

- до розпускання бруньок (по «голим гілкам»);
 - після набрякання, але до розпускання бруньок (по «зеленому конусу»);
 - перед цвітінням або на його початку;
 - після цвітіння, коли плоди мають розмір гороху.
- Обробку дерев до розпускання бруньок здійснюють контактними препаратами, здійснюючи її прямо по голим гілкам. Використання системних препаратів в цей період є недоцільним, адже в рослині нема вегетативної маси, яка поглинула б його. Відсутність листя не має вводити в оману садівників, адже патогени та шкідники в цей період знаходяться саме на корі та бруньках і починають шкодити, або готуються наносити шкоду деревам. В цей період використовують, здебільшого, фунгіциди. Інсектициди використовують лише в разі наявності у попередні роки комах, які вигризають точку росту.

Другу обробку проводять коли бруньки вже набухли і почали розкриватися, але листя ще не з'явилося. В цей період слід боротися із «бруньковими» комахами, які починають вражати дерево, пошкоджуючи точки росту рослини. Це знижує кількість майбутніх продуктивних пагонів, на яких формується врожай.

В момент та після цвітіння проводять обробку як проти хвороб, так і проти шкідників. На цьому етапі активно починають застосовувати системні препарати, які потрапляють всередину листя та мають тривалу захисну дію для всієї рослини.

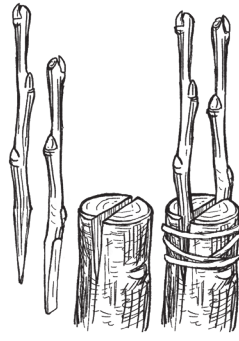
Весняні оприскування здатні запобігти пошкодженню вашого саду хворобами (паршами, плодовими гнилями, кучерявістю, моніліозом, альтернarioзом,

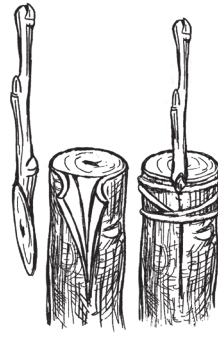
Копулірування звичайне

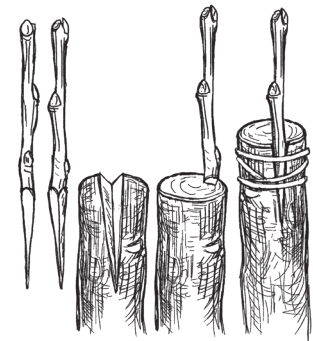
Копулірування покращене

Щеплення у розщип

Щеплення за кору

Щеплення вприклад

коко мікоз та ін.) та комахами (довгоносик, квіткоїд, плодові мухи, пильщики, плодожерки, попелиці, кліщі та ін.)

ВЕСНЯНЕ ЩЕПЛЕННЯ

Іншою операцією, яка проводиться весною, є щеплення.

Щеплення часто застосовують у садівництві. Класичним випадком його використання є садивний матеріал. За допомогою цієї операції, саджанцю надають необхідну силу росту, особливості формування крони, стійкість до хвороб, морозів та посух, пришвидшують початок плодоношення.

Проте, щеплення може стати гарним виходом і в інших випадках:

- при бажанні вирощувати на одному дереві кількох сортів;
- бажанні отримати раніше перший врожай;
- заміні сорту шляхом щеплення, а не викорчовування і садіння нового дерева.

СПОСОБИ ЩЕПЛЕННЯ НАВЕСНІ

Методів весняного щеплення існує багато, але основними з них є:

- копулірування звичайне та покращене;
- у розщип;
- за кору;
- вприклад.

Матеріал, який будуть прищеплювати заготовляють з осені або безпосередньо перед проведенням операції, зрізуючи однорічні пагони із здоровими бруньками.

КОПУЛІРУВАННЯ ЗВИЧАЙНЕ ТА ПОКРАЩЕНЕ

Копулірування проводять тоді, коли підщепа і прищепа має пагони приблизно однакової товщини. На обох пагонах здійснюють косий надріз на 30 градусів, прикладають один до одного і обмотують. При щепленні найголовніше, щоб зійшовся камбій на обох пагонах – тонкий шар між корою та деревиною, клітини якого здатні до зростання тканин. Покращене копулірування відрізняється від звичайного тим, що посередині стебла робиться поздовжній розріз, завдяки якому утворюються язички, які вставляються один в одного. Такий вид щеплення краще зростається, бо площа зіткнення камбію є більшою.

У РОЗШІП

Щеплення у розщип проводиться, коли товщина підщепи є такою самою, як і в прищепи, або є більшою.

На стовбурі або пагоні підщеп робиться поздовжній

розщип на глибину до 3-5 см. На прищепі робляться два косих зрізи від країв до центру, прищепу вставляють в розщип підщепи і обмотують. При цьому методі рослини добре зрощуються, але деревина може почати загніватися.

ЗА КОРУ ТА ВПРИКЛАД

Щеплення за кору та вприклад робиться у випадках, коли товщина підщепи значно більша, ніж у прищеплюваних пагонів. При цьому методі, на підщепі робиться свіжий поперечний спил гілки, а на прищепі – косий зріз під кутом 30 градусів. Різниця між щепленням за кору та вприклад полягає лише в тому, що у першому випадку прищепа вставляється у розріз між корою та деревиною, а у другому – вона прикладається до підщепи у місці, в якому кору вирізали. При щепленні за кору надріз робиться в напрямку кореня довжиною 5-7 см і відгортається кора. При цьому важливо не відділяти камбій від кори. При щепленні вприклад на дереві вирізається клин деревини з краю, куди вставляється прищепа.

ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА ЩЕПЛЕННЯ

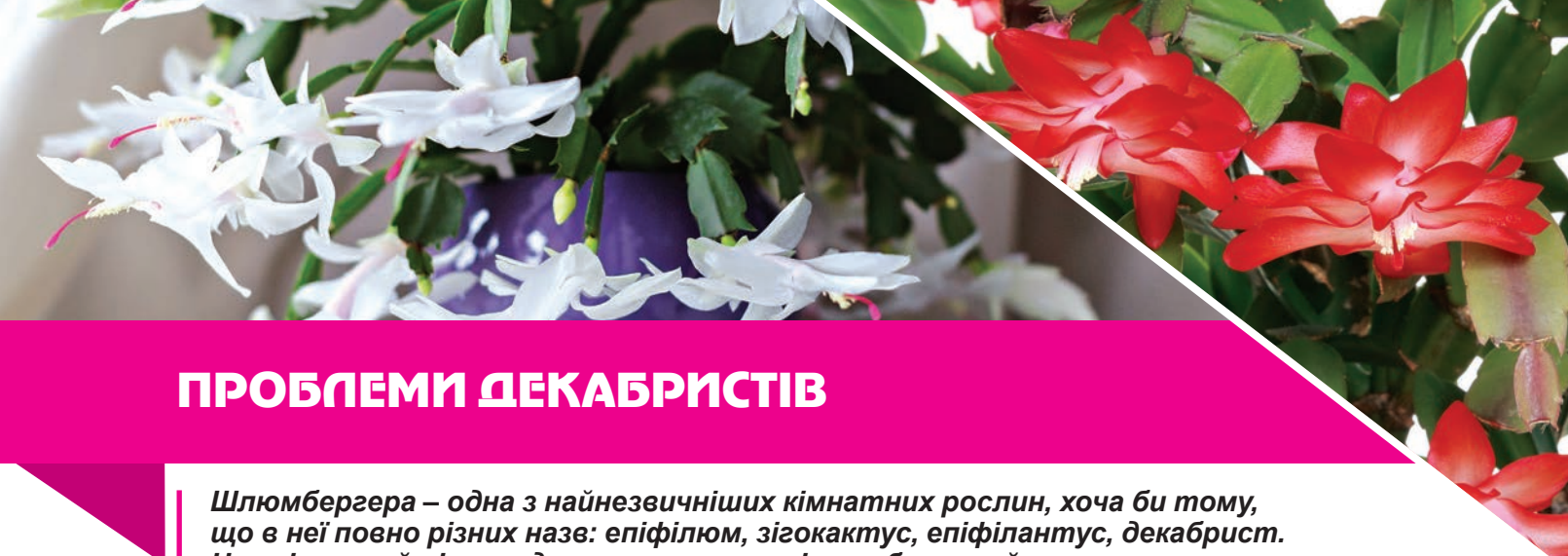
Загальними моментами щеплення, які варто виконувати незалежно від виду щеплення є:

- не всі сорти дерев одного виду сумісні. Слід спостерігати за щепленням впродовж кількох років. Несумісні сорти утворюють значне потовщення в місці щеплення і гинуть за кілька років. Проводити повторне щеплення в цьому випадку немає сенсу;
- обмотувати щеплення клейкою стрічкою (ізоленотою) слід липкою поверхнею назовні для того, щоб при її зніманні не пошкоджувати кору в місці стику підщепи та прищепи;
- після щеплення в перший рік потрібно декілька разів ослаблювати обмотку в місці щеплення, інакше на корі утворюються перетягнуті нерівні місця;
- при щепленні в розщип, за кору та вприклад місця зрізу на підщепі слід обробляти воском або садовим варом, інакше може початися загнівання деревини.

Весняні операції є важливими складовими технології вирощування плодкових насаджень.

До них потрібно готуватися заздалегідь і проводити вчасно, інакше ви можете втратити врожай або виростити його значно гіршої якості.

ПРОБЛЕМИ ДЕКАБРИСТІВ

Шлюмбергера – одна з найнезвичніших кімнатних рослин, хоча би тому, що в неї повно різних назв: епіфілюм, зігокактус, епіфілантус, декабрист. Це унікальний різновид кактуса, що зовсім позбавлений колючок, любить воду і боїться сонячного світла! Квітне така культура в грудні, за що й отримала російськомовну назву «декабрист», а її приємні рожеві квіти здатні нагадати про весну посеред зими. Втім, у процесі вирощування можливі проблеми, що не дозволять милуватися цвітінням.

ШКІДНИКИ ТА БОРОТЬБА З НИМИ

Як і більшість рослин, зігокактус має природних ворогів серед комах, які водяться і в нашій країні.

Наприклад, павутинні кліщі – невеликі, сисні павукоподібні помаранчевого, червоного або жовтуватого кольору, що ховаються з нижнього боку сегментів шлюмбергера. Навіть не бачачи самого кліща, висновок про зараження ним можна зробити завдяки характерним білим плямам на сегменті. Згодом, розмножившись, ця істота починає перебиратися і на верхній бік сегменту. Якщо на появу непроханого гостя ніяк не реагувати, це може призвести до опадання сегментів і загибелі рослини, тому спеціалісти радять використовувати препарати на основі сірки чи фосфору.

Борошнисті червеці – це родина блощиць, що також належать до ворогів зігокактуса. Впізнати їх неважко – вони мають від 2 до 5 мм у довжину та відрізняються рожевим кольором овального тілця. При уважному спостереженні можна помітити білий наліт, яким укриті блощиці, та поперечні смужки в них на спині. Той самий наліт лишається на рослині і допомагає ідентифікувати ворога, спостерігається також в'янення й опадання бутонів шлюмбергера, а це, щонайменше, псує зовнішній вигляд культури.

Як не дивно, профілактика такого зараження вельми проста – зігокактус варто всього лише своєчасно поливати, видаляючи сухі сегменти, адже саме останнє приваблює шкідника. Якщо ж червець уже дістався до рослини, доведеться використовувати сучасні інсектициди або згадувати народні рецепти на зразок настойки хвоща.

Чи знаєте ви, що ця рослина навіть у фен-шуй має певне символічне значення? Східні філософи вбачають у декабристі перетворення внутрішньої енергії в будинку – така зелена прикраса налаштовує всіх мешканців на мирний лад, позбавляючи їх бажання конфліктувати з оточуючими чи ображати їх.

Щитівка – шкідник крихітний, довжиною не більш як півсантиметра, однак не варто обманювати себе: ця малесенька комашка здатна висмокотати зі шлюмбергера всі соки. Діяльність такого непроханого гостя дуже помітно відображається на рослині – сегменти останньої стрімко жовтіють та сохнуть, внаслідок чого зігокактус поступово занепадає і може ззагалі загинути. Перемогти ворога можна, навіть просто знаючи, які умови для нього є некомфортними: цей шкідник дуже не любить яскравого сонця, а от підвищена вологість є ідеальною для його швидкого розмноження. Боротися зі щитівкою можна й методом механічного очищення – для цього ватний тампон змочують у спеціальних розчинах і обробляють ним сегменти.

ПОТЕНЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ

У процесі вирощування зігокактуса може виникнути купа проблем, які можуть застати зненацька недосвідченого садівника. Розглянемо, як вирішується кожне з поширених питань, адже в більшості випадків вони ніяк не пов'язані зі шкідниками чи хворобами.

ЧОМУ ЗІГОКАКТУС НЕ КВІТНЕ?

Таку екзотику найчастіше вирощують заради гарних квітів, тому їх відсутність може стати суттєвим розчаруванням. Найчастіше причиною цієї проблеми є проста невідповідність умов – або освітлення надто яскраве, або ґрунт не досить плодючий. Незважаючи на те, що шлюмбергера не дуже любить сонце, буде помилкою тримати її на північному вікні – краще просто притінити її, захистивши від прямого сонячного проміння.

Іншим принциповим моментом є те, що рослину ні в якому разі не можна рухати, якщо вона вже сформувала бутони – будь-яка зміна освітлення в цей момент призведе до опадання потенційних квітів.

ЧОМУ РОСЛИНА В'ЯНЕ?

Зів'ялий декабрист навряд чи порадує власника гарними квітами, а може й узагалі загинути, тому реагувати потрібно якомога швидше. Проблема, як правило, криється в тому, що занадто сухе та гаряче повітря від батареї пересушує ґрунт у горщику, тому шлюмбергера відчуває нестачу води. Інтенсивність опалення може й не бути винною, якщо обсяги поливу є недостатніми. Що цікаво, протилежна ситуація – занадто інтенсивне зрошування – приводить до того ж самого ефекту, тобто в'янення.

Щоб вирішити проблему, слід періодично оббризувати рослину, а також через певні проміжки часу повністю змінювати ґрунт у горщику.

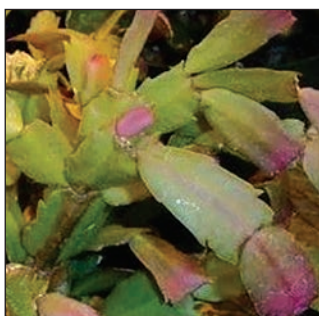
Важливо! Для кращого результату перед утворенням бруньок шлюмбергера радять тримати в темному місці щонайменше 14 годин. Якщо цього не зробити, імовірність в'янення значно зростає.

ЧОМУ В РОСЛИНІ ОПАДАЮТЬ СЕГМЕНТИ ТА БУТОНИ?

Спеціалісти вважають, що при відсутності шкідників такий симптом найчастіше вказує на надмірну зволоженість ґрунту. Ця ситуація є дуже поширеною, оскільки аналогічний результат спостерігається і при недостатньому зрошуванні, тому більшість садівників намагається інтенсифікувати полив, що ще більше поглиблює проблему.

Насправді ж пересушений ґрунт для зігокактуса менш небезпечний, ніж зволожений надмірно. Проведіть експеримент: якийсь час не поливайте рослину, а потім висмикніть її з горщика разом із землею. Якщо коріння згнило, значить, полив увесь час був надмірним, і тоді треба або виростити нові рослини з живців, або повністю замінити ґрунт для декабриста, утримавшись від зрошень протягом найближчого тижня.

ЧОМУ ПАРОСТКИ ШЛЮМБЕРГЕРА ЧЕРВОНІЮТЬ?

Насправді таке явище не завжди свідчить про проблему (незвичайний колір може з'являтися в процесі відростання нових сегментів), але багатьох садівників ця ситуація лякає. Втім, ці побоювання можуть виявитися обґрунтованими, адже той самий симптом

вказує на потенційні, вельми різнопланові проблеми, серед яких надмірне зрошування, невірно підібрані підкормки і навіть сонячний опік від занадто інтенсивного освітлення.

Зверніть увагу!

Зігокактус – рослина з тих країв, де немає різких коливань температури, тому її перепади негативно вплинуть на рослину.

Намагайтеся тримати шлюмбергера в приміщенні з постійною температурою близько 20 градусів, ретельно бережіть її від протягів.

ЧОМУ ЗІГОКАКТУС НЕ РОСТЕ?

Якщо рослина протягом довгого часу залишається занадто маленькою, вона, можливо, не зможе порадувати власника гарними квітами, адже це ознака виключно дорослої особини. Крім того, подібні явища можуть свідчити про певні недоліки догляду, як-то недостатньо плодючий ґрунт і відсутність належних підкормок, або ж пересихання субстрату.

Щоб запобігти описаній проблемі, варто в період найбільш активного росту (в Україні – з березня по серпень) вносити в ґрунт добрива на основі азоту та фосфору, а також надавати вільний доступ до свіжого повітря. Дуже бажано захистити рослину від прямих сонячних променів, а в умовах сезонного підвищення температури слід особливо ретельно дотримуватися графіків зрошування та оббризування зігокактуса. Деякі спеціалісти навіть радять обмивати рослину теплою м'якою водою, а якщо шлюмбергера ще й засихає, радять повторно укорінювати її в новому ґрунті.

Чи знаєте ви, що при правильному догляді середня тривалість життя декабриста складає від 20 до 30 років?

Це надзвичайно велике значення для кімнатних рослин, тому більшість зігокактусів гинуть усе ж не від старості, а від посереднього догляду.

ЛІКУВАННЯ ГРИБКОВИХ ЗАРАЖЕНЬ

Фузаріоз справедливо вважається найбільш поширеною грибковою хворобою рослин у нашій країні, і для зігокактуса він також становить небезпеку. Руйнівна дія грибка, що проникає до тканин рослини через ґрунт та механічні ушкодження, полягає в загніванні кореневої системи. Дуже подібний вплив чинить і фітіум, однак він більшою мірою шкідливий для кореневої шийки, аніж для глибоко розташованих коренів. Обидва ці грибки лікуються спеціально створеними фунгіцидами.

Іншим захворюванням, уже бактеріальним, є фітофтороз. Зовні хвороба проявляється у вигляді характерної плями в нижній частині стебла, яка поступово поширюється вгору і може спричинити зникнення звичного зеленого відтінку. Препарати для лікування фітофторозу існують, однак найчастіше вони не досягають мети в потрібному обсязі, тому спеціалісти радять просто видалити уражені ділянки стебла.

СОРОМ'ЯЗЛИВА КРАСУНЯ ЛОБЕЛІЯ

Лобелія – гарна квітуча рослина, яка дуже поширена на клумбах. Названа на честь Л'Обеля – голландського ботаніка та медика, який керував ботанічним садом при дворі англійського короля Якова I. З тих часів лобелія відома у Європі і поступово поширювалася по континенту. Її зростаюча популярність в наш час пояснюється великим розмаїттям кольорів та незвичністю квіток. У вирощуванні вона не складна, якщо зуміти виростити її розсаду. Вирощування безрозсадним способом не вдається – навіть якщо вона і сходить, то починає цвісти восени незадовго до морозів.

РІЗНОМАНІТТЯ ЛОБЕЛІЇ

Лобелія належить до родини Дзвоникових порядку Айстроцвітих та має трав'янисті, чагарникові, напівчагарникові форми рослин. В Європі, здебільшого, вирощують трав'янисті форми, які поділяються на 2 типи: дворічні та однорічні рослини. Дворічні квіти легко витримують зими в умовах українського клімату у випадку їх укриття. Однорічні види сіються щороку і є популярнішими завдяки різноманітності форм та інтенсивності цвітіння, яким вона відзначається у порівнянні із багаторічними. Серед однорічних, вирощують в основному лобелію ерінус. Вона поділяється на різні форми: компактна, розкидиста, карликова, прямостояча та ампельна.

Компактна має прямостоячі пагони довжиною до 15-20 см і утворює густий куц. Зазвичай, цю форму використовують для створення живих бордюрів. Розкидиста лобелія має такий самий куц по висоті, але більше розлягається по сторонам, формуючи квітучі «купини». Карликова – має висоту близько 10 см і є найнижчою формою однорічних лобелій. Прямостояча – колоновидний куц до 25 см. Ампельну використовують для вирощування у підвісних горщиках завдяки її здатності відрощувати пагони до 35-40 см, які звисають вниз або стеляться по землі.

Кожен тип, вид та форма лобелії мають сорти з різним забарвленням квіток: білі, сині, пурпурові, фіолетові та лілові.

ВІСІВ НАСІННЯ

У лобелії проходить тривалий строк від сходів до початку цвітіння – близько 2-3 місяців. Тому сіяти квіти починають з кінця січня по березень. Особливістю лобелії є її дрібний розмір насіння. Через свій розмір її дуже важко посіяти рівномірно. Для вирішення цієї проблеми застосовують пісок. Насіння змішують з ним і отриману суміш розсівають по поверхні зволоженого ґрунту в ящиках, касетах або горщиках. Насіння не загортають,

інакше воно не зможе пробитися крізь шар ґрунту. Можна сіяти лобелію дражованим насінням – з однієї гранули сходять декілька здорових рослин. Ящики накривають склом або плівкою, що створює теплий та вологий мікроклімат. Сходить лобелія до 2 тижнів. При температурі 22-25 °C цей процес займає 6-10 днів. Проростки витримують низькі температури, тому пророщувати лобелію можна в прохолодному місці.

ПІДБІР ҐРУНТУ ТА ЄМНОСТЕЙ ДЛЯ РОЗСАДИ

Лобелія надає перевагу добре аерованим ґрунтам з нейтральним рН. Бажано готувати ґрунт великої фракції. Квітка є невибагливою до родючості ґрунту і негативно реагує на велику кількість добрив, активно нарощуючи листя і не формуючи квітки. На стадії розсади лобелія не потребує підкормок. Для розсади лобелії використовують ящики для квітів, касети та горщики. Шар ґрунту, в який здійснюється посів має бути не менше 5 см.

ПОЛИВ

До моменту сходів та в перші кілька тижнів потрібно запобігати пересиханню ґрунту, інакше рослини стають тонкими та гинуть. Полив у зимові місяці потрібно проводити часто, але обмеженими обсягами: надлишок води викликає появу плісняви на поверхні ґрунту, розвиток захворювань та ураження ними рослин з подальшою їх загибеллю. Оптимальним способом поливу є наливання води в піддон.

ОСВІТЛЕННЯ ТА ТЕМПЕРАТУРА

При здійсненні посіву у січні-лютому лобелію обов'язково необхідно додатково освітлювати, інакше формуються ослаблені рослини, які уражуються чорною ніжкою та іншими захворюваннями. За умов неможливості забезпечення сходів штучним освітленням, посів лобелії краще відкласти до березня коли довжина світлового дня дозволить лобелії

нормально розвивається. Температуру повітря після посіву та сходів потрібно підтримувати на рівні 20-25 °С.

Після появи сходів у перші 2 тижні ящики та касети потрібно провітрювати протягом 10-15 хвилин кожні декілька днів. Ця операція зменшить вірогідність враження лобелії грибковими захворюваннями. Пізніше накриття прибирають. Перший місяць рослини ростуть дуже повільно. Пікірування, формування

Після досягання рослинами висоти 3-4 см, їх необхідно пікірувати для того, щоб вони не були загущеними і сформували розвинену рослину. Вимогу до ґрунту є такими самими, як і при приготуванні ґрунту для посіву лобелії. Після приживання і досягання рослинами 6-8 см, їх прищипують або підстригають для стимулювання кущення. Квітнути лобелія починає ще в розсаді.

ВІДКРИТИЙ ҐРУНТ

За декілька тижнів до висадки розсади квітів у відкритий ґрунт, необхідно почати загартування рослин. Їх в денний час виносять на вулицю, щоденно збільшуючи час перебування на відкритому повітрі. У відкритий ґрунт лобелію саджають у другій половині травня, коли минає загроза нічних заморозків. Під висадку обирають добре освітлене місце, яке захищене від вітру. Ґрунт має бути пухким, але не надто родючим, інакше лобелія сформує гарну зелень, але не буде рясно квітнути. Висаджують рослини на відстані 10-15 см одна від одної. Якщо висадку здійснюють у кашпо, то в один горщик можна висадити не одну рослину.

ДОГЛЯД

Лобелія полюбляє вологий ґрунт. Влітку необхідно слідкувати, щоб він не пересихав. Рослини у кашпо потребують поливу двічі на день. На клумбах лобелію поливають, зазвичай ввечері.

Після першого рясного цвітіння пагони лобелії варто обрізати на висоті 5 см від поверхні ґрунту. Після цього вона починає відростати знову і наступні хвилі цвітіння є інтенсивнішими за попередню.

Підкормку лобелії проводять декілька разів протягом вегетації. Основними елементами, які мають вноситися є фосфор та калій. Оптимальними добривами є суперфосфат, калій магnezія та фосфат калію.

ШКІДНИКИ ТА ХВОРОБИ

Лобелія фактично не зазнає значного поширення шкідників та хвороб під час вирощування у відкритому ґрунті. Єдиним винятком є слимаки та слизні, які полюбляють їсти листя та пелюстки рослини. Засоби боротьби з ними: знищення бур'янів, розсипання попелу, влаштування приманок.

Після цвітіння з лобелії можна зібрати насіння на наступний рік. Насіння ж, яке потрапить в ґрунт з осені перезимує і зійде навесні. Проте цвітіння таких рослин починається пізніше, ніж при вирощуванні розсади лобелії.

ЛАНДШАФТНИЙ ДИЗАЙН

Великим плюсом лобелії є її універсальність для ландшафтного дизайну та оформлення квітників, клумб та зон відпочинку. Вона може використовуватись для формування квітучих бордюрів, в квіткових композиціях на клумбах, створення кольорових «острівців» на тлі газону, в ампельних підвісних емностях. Біля штучних водойм краще висаджувати вологолюбні види лобелії. Часто в квіткових композиціях цю квітку використовують у поєднанні із петунією, чорнобривцями, ірисами та фуксією.

ЛІКАРСЬКІ ВЛАСТИВОСТІ

Лобелія крім естетичного виду має лікарські властивості, які можуть застосовуватись при лікуванні астми, серцевих захворюваннях, наркотичному отруєнні. Її використовує фармацевтична галузь для виробництва пігулок та настоянок. Застосовують її і в народній медицині. Єдиним застереженням є суворе дотримання рекомендацій для уникнення негативних наслідків для здоров'я – лобелія, як і всі рослини які володіють лікарськими властивостями, є отруйною.

Загалом при вирощуванні розсади лобелії головним є правильний посів, достатнє освітлення, своєчасний полив в не надмірних дозах та пікірування. Виконання описаних рекомендацій допоможе вам мати влітку лобелію у своїх квітниках.

ТОРФОСУМІШ

універсальна

- ДЛЯ КІМНАТНИХ РОСЛИН
- САДОВИХ РОСЛИН
- РОЗСАДИ

Торфосуміш універсальна призначена для вирощування багатьох видів кімнатних, садових рослин, висіву насіння, вирощування розсади, вкорінення черешків, живців, саджанців

Складається із високоякісних українських торфів з додаванням структуруючих ґрунтополіпшуючих компонентів, а також макро- та мікроелементів

НОВИНКА!

You Tube

www.youtube.com/ТДКиссон

facebook

www.facebook.com/kissonagro

www.kisson-agro.com.ua

agrostyle.info@gmail.com